

Sygn. akt II Ka 352/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 stycznia 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu 14 stycznia 2022r.

sprawy **K. B.**

oskarżonego z art.178a§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z 7 września 2021r., sygn. akt II K 152/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł i wymierza mu opłatę w kwocie 360zł za to postępowanie.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 352/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 07.09.2021 r., sygn. akt II K 152/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1.	Obrońca orzeczeniu zarzucił: - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu były wyższe niż nieznaczne, podczas gdy właściwa analiza elementów podmiotowych i przedmiotowych czynu, a zwłaszcza sposobu i okoliczności popełnienia czynu prowadzi do wniosku, że zarówno wina oskarżonego jak i szkodliwość czynu były nieznaczne, a zatem w niniejszej sprawie, wobec ziszczenia się pozostałych przesłanek zachodziłyby podstawy do warunkowego umorzenia postępowania względem oskarżonego;ewentualnie-- rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych w wysokości po 30 złotych wyrażającą się w niedostatecznym uwzględnieniu postawy i warunków osobistych oskarżonego, jego zachowania po popełnieniu przestępstwa, dyrektyw wymiaru kary;- rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kat. B prawa jazdy na okres 5 lat, wyrażającą się w niedostatecznym uwzględnieniu postawy i warunków osobistych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	oskarżonego, jego zachowania po popełnieniu przestępstwa, dyrektyw wymiaru kary.
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Apelacja okazała się bezzasadna. Kontrola instancyjna wykazała, iż w niniejszej sprawie w oparciu o prawidłowe ustalenia co do sprawstwa i winy oskarżonego, brak jest podstaw do zastosowania wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwa umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W tym miejscu podkreślić należy, iż zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania jest możliwe tylko wtedy, gdy wyżej wskazane przesłanki zachodzą koniunkcyjnie. Ponadto instytucja ta może być stosowana w przypadku drobnych przestępstw, w których zachowanie sprawcy, choć sprzeczne z prawem nie wymaga surowej represji karnej. Wszystkie przesłanki warunkowego umorzenia postępowania bezwzględnie muszą ziszczyć się w momencie stosowania tego instrumentu probacyjnego.	

W przedmiotowej sprawie, Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu meriti w zakresie ustalenia, iż zarówno wina jak i społeczna szkodliwość czynu nie są nieznaczące, co wyklucza możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Wbrew twierdzeniom obrońcy, o znacznym stopniu społecznej szkodliwości świadczy m.in. wysokie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, stwierdzone u oskarżonego w chwili kiedy oskarżony kierował pojazdem, jak również poruszanie się w tym stanie po autostradzie w porze dużego natężenia ruchu, zatem oskarżony stworzył tym samym duże niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia innych uczestników ruchu. Ponadto obrona całkowicie pomija zachowanie oskarżonego bezpośrednio po zdarzeniu, gdy oskarżony nie chciał oddać świadkowi T. Z. kluczyków i próbował przekupić go piwem, by ten pozwolił mu jechać dalej. Powyższe przemawia za uznaniem, że stopień społecznej szkodliwości oskarżonego był znaczny. Oskarżony w dniu 25 stycznia 2021 r. spożył sześć piw o pojemności 500 ml i jeszcze tego samego dnia postanowił kierować samochodem, co jawi się jako rażące naruszenie zasad, tym bardziej iż oskarżony pracował jako kierowca zawodowy. Wszystkie opisane powyżej okoliczności wskazują na wysoki poziom zawinienia oskarżonego oraz znaczną wagę naruszonych przez niego obowiązków. Instytucja warunkowego umorzenia postępowania winna być stosowana wyjątkowo, gdy przestępstwo jest incydentalne, a postawa sprawcy daje gwarancje, że takiego czyni ponownie nie popełni. Tymczasem dorosły człowiek, pracujący jako

kierowca zawodowy, bez refleksji, po spożyciu 3 litrów piwa, prowadził pojazd mechaniczny na autostradzie.

Z kolei w odniesieniu do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary grzywny i orzeczonego środka karnego wskazać należy, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, „gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyte stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85). Trzeba również pamiętać, że zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę co do wymiaru kary, ale o „różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować” (wyrok SN z dnia 2 lutego 1995 roku, II KRN 198/94). Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14.03.2018r. sygn.

II AKa 460/17, zgodnie z którym „rażąca niewspółmierność kary, o której mowa w przepisie art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wtedy, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć wpływ na wymiar kary można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary, przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego. Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy, uznać należy, że orzeczona kara grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 30 zł każda jest karą sprawiedliwą i nie może zostać uznana za zbyt surową. Jest karą odpowiednią do stopnia winy oskarżonego, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, wszystkie okoliczności przestępstwa oraz sytuację majątkową oskarżonego, jak również spełni swoje cele kompensacyjne i wychowawcze, a przy tym stanowić będzie wystarczającą dolegliwość o charakterze majątkowym. Obrona pomija przy tym, iż kara grzywny w takim wymiarze oscyluje w dolnej granicy jaki przy jej wymierzaniu przewiduje Kodeks karny. Sąd przy wymiarze kary wziął pod rozwagę okoliczności wskazane przez obronę, tj. warunki osobiste sprawy jak i jego postawę, która to słusznie została oceniona przez Sąd negatywnie. Proponowana przez obronę kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych byłaby karą zbyt łagodną i stanowiłaby wystarczającej reakcji karnej wobec zachowania

oskarżonego. W świetle okoliczności sprawy nie sposób uznać przy tym, by wobec oskarżonego wymierzono zbyt surowy środek karny. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. (...) prawa jazdy na okres 5 lat nie jest środkiem zbyt surowym, przekraczającym stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Okres orzeczonego zakazu jest odpowiedni z punktu widzenia funkcji prewencyjnych, a wnioskowany przez obronę okres zakazu byłby zbyt krótki. Sąd orzekający prawidłowo zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy od dnia 25 stycznia 2021 r., tj. od dnia popełnienia przestępstwa. Sąd odwoławczy nie uznał również, by orzeczona kwota świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 złotych była zbyt wysoka i przekraczała możliwości majątkowe oskarżonego, zwłaszcza, że w przypadku skazania jest to kwota minimalna.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się również błędu w zakresie kosztów za postępowanie przed Sądem I instancji.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Wniosek

1. zmiana wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres jednego roku próby; 2. orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, ograniczając zakaz do kategorii pojazdów, której dotyczyło zdarzenie; 3.zaliczenie na poczet ww. środka karnego okresu od dnia zatrzymania prawa jazdy; 4.orzeczenie wobec oskarżonego 3.000 zł świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej -ewentualnie: 5.wymierzenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych; 6.orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, ograniczając zakaz do kategorii pojazdów, której dotyczyło zdarzenie; 7.zaliczenie na poczet ww. środka karnego okresu od dnia zatrzymania prawa jazdy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia		

zaskarżonego rozstrzygnięcia, a w sprawie nie zachodzi również konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego na nowo.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Sprawstwo i wina oskarżonego, wymierzona kara grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych w wysokości 30 złotych każda, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kat. B prawa jazdy na okres 5 lat, zaliczenie na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 stycznia 2021 r., orzeczenie wobec oskarżonego świadczenie pieniężnego w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem I instancji</i>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
W świetle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, sprawstwo i wina oskarżonego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Kontrola instancyjna nie wykazała	

uchybień w zakresie orzeczonej kary grzywny, orzeczonego środka karnego, zaliczenia na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy , orzeczonego świadczenia pieniężnego, jak również w zakresie kosztów postępowania przed Sądem I instancji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 634 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł (ryczałt za doręczenia) i wymierzył mu opłatę w kwocie 360 złotych za to postępowanie.

7. PODPIS
Agata Wilczewska

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K. B.

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	niezastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania, wysokość wymierzonej kary grzywny i okres orzeczonego środka karnego	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana